

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ความเคลื่อนไหวด้าน การเกษตร ในสาธารณรัฐ อินโดนีเซีย

ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ร่วมกับรัฐบาลออสเตรเลีย ช่วยเหลือชาวประมงอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง อินโดนีเซียร่วมมือกับรัฐบาลออสเตรเลียให้ความช่วยเหลือลูกเรือประมงชาวอินโดนีเซีย 11 คน เดินทางกลับประเทศ เนื่องจากถูกอิทธิพลความรุนแรงของไซโคลน “อิลซา” ที่ก่อตัวขึ้นในทะเลบริเวณทางตอนใต้ของเกาะซุมบา จังหวัดนูซาเตงการาตะวันตก และได้พัดผ่านไปทางตะวันตกของทะเลออสเตรเลียด้วยความเร็ว 218 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และเกิดน้ำทะเลหนุน ทำให้เรือประมงถูกพัดไปติดเกาะเบตเวลล์ ห่างจากเมืองบรูมในรัฐเวสเทิร์น ออสเตรเลีย ไปทางตะวันตกราว 330 กิโลเมตร

โดยชาวประมงทั้งหมดได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านสำนักงานความปลอดภัยทางทะเล (Joint Rescue Coordination Centre - JRCC) โดยมีเรือประมงของอินโดนีเซีย 2 ลำ ได้แก่ 1) เรือ PM Dioskouri 01 มีลูกเรือ 10 คน ทุกคนปลอดภัย และ 2) เรือ PM Putri Jaya อับปางพร้อมลูกเรือ 9 คนที่ยังสูญหาย โดยสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองของออสเตรเลีย (Northern Alternative Place of Detention - NAPOD) ได้อำนวยความสะดวกให้กับลูกเรือประมงชาวอินโดนีเซียตลอดระยะเวลาที่พำนักจนถึงวันเดินทางกลับ ทั้งนี้ อินโดนีเซียและออสเตรเลียมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดทำให้รัฐบาลออสเตรเลียพิจารณาไม่ดำเนินคดีตามกฎหมายกับลูกเรือประมงชาวอินโดนีเซีย โดยถือเป็นการให้ความคุ้มครองตามสิทธิมนุษยชน

ที่มา : Humas Ditjen PSDKP KKP ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม 2566

ราคาพริกไทยและยางพาราในจังหวัด กาฬิมนันตันตะวันตกตกต่ำ

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำในจังหวัดกาฬิมนันตันตะวันตก ไม่ได้เพียงแค่เฉพาะสินค้าปาล์มน้ำมันเท่านั้น แต่รวมถึงพริกไทยขาวและดำ ตลอดจนสินค้ายางพาราด้วย ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อเกษตรกรที่ไม่สามารถทนต่อภาวะการขาดทุนจากราคา ที่ลดต่ำลง อีกทั้งต้นทุนการผลิตก็สูงขึ้น ปัจจุบันราคาพริกไทยขาวอยู่ที่ 65,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และพริกไทยดำอยู่ที่ 35,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ในขณะที่ช่วงต้นปี 2566 พริกไทยขาวมีราคาสูงถึง 70,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และพริกไทยดำอยู่ที่ 42,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม รวมถึงราคาปุ๋ยปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้เกษตรกรในอำเภอกาปัวสสุลู จังหวัดกาฬิมนันตันตะวันตก พบว่าราคายางปรับตัวลดลงอยู่ที่ 6,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ในขณะที่ช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าราคายางเฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ทำให้ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่หันไปปลูกพืชชนิดอื่นทดแทนและเริ่มเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นกันมากขึ้น

จากข้อมูลสำนักข่าว Kompas ระบุว่าตลอดระยะเวลากว่า 9 ปี ที่จัดทำข่าวด้านการเกษตรของจังหวัดกาฬิมนันตันตะวันตก พบว่าราคายางพารามีความผันผวนและไม่มีเสถียรภาพ ราคามีการปรับตัวขึ้นในช่วงสั้นๆ เท่านั้น ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยของราคายางพาราในตลาดโลกและตลาดในประเทศ โดยสภาพอากาศ และการบริหารจัดการยางพาราในประเทศที่ไม่มีประสิทธิภาพส่งผลกระทบต่อราคายางพาราในประเทศ

ภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอของอินโดนีเซียกำลังเผชิญภาวะกดดัน

หน่วยบริการด้านการเกษตรต่างประเทศ (Foreign Agricultural Service – FAS) กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (USDA) เปิดเผยว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอของอินโดนีเซียกำลังเผชิญกับปัญหาคู่แข่งในตลาด เนื่องจากการลักลอบนำเข้าและปริมาณความต้องการจากตลาดต่างประเทศลดลง ซึ่งปริมาณการนำเข้าฝ้ายของอินโดนีเซียในปี 2566 มีแนวโน้มคงที่เท่ากับปริมาณการนำเข้าในปี 2565 อยู่ที่ 2 ล้านเบลล์ เนื่องจากอุตสาหกรรมยังคงใช้ปริมาณฝ้ายสำรองในสต็อกจากปี 2565 ที่มีอยู่ประมาณ 570,000 เบลล์ เนื่องจากในปี 2564 มีการนำเข้า 2.57 ล้านเบลล์

กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกาประเมินว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอของอินโดนีเซียกำลังเผชิญความกดดัน ทั้งจากการอ่อนค่าของเงินรูเปียห์ทำให้ศักยภาพในการใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลง รวมถึงมีอุปสรรคจากคู่แข่ง ที่นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ทดแทนกันได้ รวมถึงปัจจัยการสั่งซื้อจากต่างประเทศที่ลดลงเนื่องเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว

ที่มา : CNBC Indonesia ฉบับวันที่ 3 พฤษภาคม 2566

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุลาเวสีได้ส่งเสริมการปลูกต้นหม่อน

เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2566 นายอันตีย์ สุไลมาน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุลาเวสีได้ เป็นประธานเปิดโครงการส่งเสริมปลูกต้นหม่อน จำนวน 1 ล้านต้น เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมไหม ณ หมู่บ้านอุจิง ตำบลตานาซีโตโล อำเภอวาโจ จังหวัดสุลาเวสีได้ รวมถึงสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมืออุปกรณ์ ได้แก่ โรงเรือนหนอนไหม แหล่งเจาะน้ำบาดาล และอุปกรณ์เครื่องมืออื่นๆ มูลค่ากว่า 3.4 พันล้านรูเปียห์ โดยก่อนหน้านี้ในปี 2563 ได้มีการปลูกต้นหม่อนแล้วจำนวน 1 ล้านต้น และในปี 2565 จำนวน 5 แสนต้น รวมจำนวนต้นหม่อนที่ปลูกแล้วทั้งสิ้น 2.5 ล้านต้น

รัฐบาลส่วนภูมิภาคจังหวัดสุลาเวสีได้ ตั้งเป้าการปลูกต้นหม่อนไว้ที่ 4 ล้านต้น เพื่อเป็นอาชีพให้แก่เกษตรกร สามารถนำไปใช้ต่อยอดในอนาคต และสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอที่จะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมผ้าไหมในจังหวัดสุลาเวสีได้ รวมถึงเป็นการฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องผลิตภัณฑ์ผ้าไหมให้กลับมาเป็นที่รู้จักในวงกว้างอีกครั้ง

ที่มา : Pemprov Sulsel ฉบับวันที่ 5 พฤษภาคม 2566

ชาวอินโดนีเซียกังวลกับปรากฏการณ์เอลนีโญ (EL Nino)

จากข้อมูลสำนักงานอุตุนิยมวิทยาภูมิอากาศวิทยาและธรณีฟิสิกส์ของอินโดนีเซีย (BMKG) คาดว่า ปรากฏการณ์เอลนีโญ (EL Nino) อาจเกิดขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม 2566 นี้ และจะส่งผลกระทบต่อระบบการผลิตข้าวในประเทศอย่างแน่นอน ซึ่งการคาดการณ์ดังกล่าวทำให้ชาวนาเกิดความกังวลในการปลูกข้าว เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของอินโดนีเซียอาจเผชิญกับความแห้งแล้งมากขึ้น

Mr. Luhut Binsar Pandjaitan รัฐมนตรีกระทรวงประสานงานกิจการทางทะเลและการลงทุนของอินโดนีเซีย กล่าวว่า ผลกระทบจากเอลนีโญอาจส่งผลให้ปริมาณการผลิตข้าวในประเทศลดลงและพื้นที่นาข้าวร้อยละ 41 เกิดความแห้งแล้งอย่างรุนแรง เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบดังกล่าวรัฐบาลขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมแผนรับมือภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

ทั้งนี้ ในปี 2558 ที่ผ่านมานี้ อินโดนีเซียได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญอย่างรุนแรงทำให้พื้นที่ป่าบางส่วนเกิดไฟไหม้และถูกทำลายเป็นบริเวณกว้าง รวมถึงพื้นที่ทางการเกษตรได้รับผลกระทบจากภัยแล้งไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ถึง 244,861 เฮกตาร์ ปัจจุบันรัฐบาลอินโดนีเซียจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ที่มา : Media Lampung ฉบับวันที่ 4 พฤษภาคม 2566

อินโดนีเซียนำอาเซียนกำจัดโรคพิษสุนัขบ้า ภายในปี 2573

เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2566 นางนุรธัญญา ชยนุดดีน ผู้อำนวยการศูนย์บริการสุขภาพสัตว์กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เปิดเผยผลการประชุม ASEAN Rabies Consultation Meeting, Revision of the ASEAN Rabies Elimination Strategy (ARES) ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 2 - 4 พฤษภาคม 2566 ณ เกาะบาหลี โดยที่ประชุมได้ร่วมกันทบทวนแผนกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ใหม่

เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีเป้าหมายในการกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าในระดับสากลภายในปี 2573 ส่วนข้อตกลง

ที่หารือร่วมกันที่บาหลีอยู่ระหว่างดำเนินการเสนอให้รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงเกษตรและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

สาธารณสุขของประเทศอาเซียนลงนามภายในปีนี้

ซึ่งการประชุม ARES มีผู้แทนจากองค์กรด้านบริการสุขภาพ

สัตว์เข้าร่วม ได้แก่ องค์กรสุขภาพสัตว์โลก (WOAH) สำนัก

เลขาธิการอาเซียน (Secretariat ASEAN) คณะทำงานร่วม

ด้านปศุสัตว์อาเซียน (ASWGL) ASEAN Health Cluster 2

และหน่วยงาน The Nossal Institute จากออสเตรเลีย เป็นต้น

ที่มา : DGLAHS ฉบับวันที่ 8 พฤษภาคม 2566

รัฐบาลเตรียมความพร้อมรับมือกับเอลนีโญ ปริมาณข้าวสำรองของ Bulog เหลือเพียง 350,000 ตัน

หน่วยงานกำกับดูแลและควบคุมปริมาณและราคาข้าว (Bulog) รายงานว่าขณะนี้ปริมาณสต็อกข้าวสำรองของรัฐมีเพียง 350,000 ตัน และอีก 270,000 ตัน อยู่ระหว่างการจัดส่งมายังอินโดนีเซีย ซึ่งหน่วยงาน Bulog ยืนยันถึงปริมาณสต็อกข้าวสำรองและผลผลิตจากการเก็บเกี่ยวข้าวของเกษตรกรภายในประเทศจะเพียงพอที่สามารถรองรับผลกระทบที่อาจเกิดจากปรากฏการณ์เอลนีโญ แต่คาดว่า จะมีการนำเข้าบางส่วนตามความจำเป็น

นายบูดีย์ วาเซโซ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่กล่าวว่า หน่วยงาน Bulog ได้ทำสัญญาซื้อขายข้าวล็อตแรกกับผู้ส่งออกข้าว 4 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย ปากีสถาน เวียดนาม และไทย รวม 500,000 ตัน ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการนำเข้าข้าวจำนวน 2 ล้านตัน ภายในปีนี้ เพื่อรับมือกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศจากปรากฏการณ์เอลนีโญ และรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวในประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริโภคไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงราคาของสินค้าอุปโภคบริโภคเหมือนในอดีต

ที่มา : Bulog ฉบับวันที่ 9 พฤษภาคม 2566

กระทรวงเกษตรเตรียมพร้อมระบบชลประทานให้แก่เกษตรกรรับมือภัยแล้ง

เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2566 Mr. Ali Jamil ผู้อำนวยการกรมโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวก (PSP) กล่าวว่า กระทรวงเกษตร โดย PSP ได้ดำเนินการมาตรการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเดือนสิงหาคม 2566 โดยมีการตรวจสอบพื้นที่ชลประทานอย่างเข้มงวดในการจ่ายน้ำ และผันน้ำจากอ่างเก็บน้ำและฝาย เพื่อเพิ่มความพร้อมของน้ำชลประทาน ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ ได้แก่ 1) การสูบน้ำ 2) การชลประทานน้ำบาดาล และ 3) การฟื้นฟูคลอง ส่วนพื้นที่นอกเขตชลประทาน จะถูกดำเนินการผ่าน 1) การชลประทานน้ำบาดาล 2) การสูบน้ำผิวดิน 3) การใช้อ่างเก็บน้ำ และ 4) โครงการอนุรักษ์น้ำอื่นๆ

กระทรวงเกษตรกำลังเร่งรัดการก่อสร้างและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการน้ำซึ่งส่วนที่สำคัญที่สุดคือ

1) การชลประทานน้ำบาดาล 2) โครงสร้างพื้นฐานการจัดการน้ำผิวดิน 3) อ่างเก็บน้ำ และ 4) โครงการอนุรักษ์น้ำอื่นๆ โดยตั้งแต่ปี 2563 - 2565 กระทรวงเกษตรได้จัดตั้งเครื่องสูบน้ำ

ชลประทาน 2,177 เครื่อง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 20 เฮกตาร์ต่อหน่วย หรือพื้นที่ที่สามารถใช้น้ำได้ในช่วงฤดูแล้ง 43,540 เฮกตาร์ และในปี 2566 มีการดำเนินงานวางระบบท่อส่งน้ำ 18 หน่วย การขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร (พลาสติก) 500 หน่วย หน่วยฟื้นฟูอ่างเก็บน้ำ 220 หน่วย เครื่องสูบน้ำงานชลประทาน 59 หน่วย และหน่วยฟื้นฟูโครงการข่ายระบบชลประทานในแปลงนาเพื่อรองรับฤดูแล้ง

1,107 หน่วย

ที่มา: Republika ฉบับวันที่ 9 พฤษภาคม 2566

รัฐบาลสนับสนุนชาวไร่อ้อย เพื่อรักษาปริมาณน้ำตาลในประเทศ

กระทรวงเกษตร โดยกรมพืชไร่ (Directorate General of Estate Crops) ยังคงดำเนินการเพิ่มการผลิต ผลผลิต และคุณภาพของอ้อย/น้ำตาลในอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เพียงพอสำหรับการบริโภคน้ำตาลในปี 2571 โดยประมาณการเป้าหมายการผลิตน้ำตาลในปี 2566 อยู่ที่ 2.74 ล้านตันหากพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการผลิตน้ำตาลเฉลี่ยช่วง 5 ปีที่ผ่านมา คาดว่าจะสามารถผลิตได้ อยู่ที่ประมาณ 2.6 ล้านตันคิดเป็นร้อยละ 95 ของเป้าหมายการผลิตดังกล่าวแต่อย่างไรก็ตามหากสภาพอากาศในเดือนพฤษภาคม 2566 ได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์ลานีญาอยู่อาจต้องเฝ้าระวังการผลิตอย่างใกล้ชิด

นายเฮอู ตรี วิดาร์โต เลขาธิการกรมพืชไร่ กล่าวว่า กลยุทธ์ของกระทรวงเกษตรในการเพิ่มผลผลิตอ้อยจะดำเนินการผ่าน

1. การกำหนดความเหมาะสมของพื้นที่ใหม่ในการปลูกอ้อย
2. การพัฒนาใช้ประโยชน์พื้นที่รกร้าง
3. การฟื้นฟูโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล
4. การลงทุนโรงงานผลิตน้ำตาลแห่งใหม่ และ
5. การปรับปรุงรูปแบบการเป็นหุ้นส่วนระหว่างโรงงานน้ำตาล

กับชาวไร่อ้อย นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังมีกลยุทธ์ทางเลือกในการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลด้วยการพัฒนาน้ำตาลที่ไม่ได้มาจากอ้อย ได้แก่ การพัฒนาหญ้าหวานและน้ำตาลโดนด

ที่มา : Directorate General of Estate Crops กระทรวงเกษตร
ฉบับวันที่ 10 พฤษภาคม 2566

อินโดนีเซีย-มาเลเซีย เพิ่มความร่วมมือ ด้านการส่งออกสินค้าเกษตร ทั้งยางพารา และปาล์ม

อินโดนีเซียและมาเลเซียตกลงเพิ่มความร่วมมือทางด้านนโยบายและการเจรจาเกี่ยวกับการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์น้ำมันปาล์มและอนุพันธ์ รวมทั้งเพิ่มความร่วมมือภายในกรอบของสภาประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์ม (CPOPC) ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวเป็นผลมาจากการประชุมทวิภาคีระหว่าง Mr. Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจอินโดนีเซีย และ Mr. Tengku Zafrul Aziz รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรมมาเลเซีย ที่ได้หารือกันในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 42 ณ Labuan Bajo จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออก โดยทั้งสองประเทศได้หารือเกี่ยวกับความร่วมมือโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าโภคภัณฑ์น้ำมันปาล์มและยางพารา

สำหรับความร่วมมือด้านน้ำมันปาล์ม Mr. Airlangga รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจ ได้หารือร่วมกับ Fadillah bin Haji Yusof รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม การเพาะปลูก และสินค้าโภคภัณฑ์ของมาเลเซีย เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ซึ่งในการประชุมครั้งนั้นทั้งสองฝ่ายได้หารือเกี่ยวกับความร่วมมือเพื่อเอาชนะการเลือกปฏิบัติในน้ำมันปาล์ม และหารือความเป็นไปได้และกลยุทธ์ในการเพิ่มประเทศสมาชิกของ CPOPC ในอนาคต

การเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในไตรมาสแรกของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 5.03 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ภาคเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ 4.73 (yoy) ในขณะที่เดียวกัน ภาคการเกษตร ป่าไม้ และประมงมีส่วนร่วมในการเติบโตของ GDP ของประเทศร้อยละ 0.04 นอกจากนี้ ประสิทธิภาพของภาคส่วนนี้ยังแสดงให้เห็นได้จากความสำเร็จของมูลค่าการส่งออก 1.09 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 1.62 ของการส่งออกทั้งหมดในช่วงไตรมาสแรกของปี 2566

แหล่งที่มา : Moeslim Choice ฉบับวันที่ 12 พฤษภาคม 2566

นโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (PIT) สอดคล้องกับการจัดการทำประมง IUU ของ FAO

เมื่อวันที่ 8 - 12 พฤษภาคม 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้จัดประชุมภาคีความตกลง FAO ว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่า ครั้งที่ 4 (Port State Measure Agreement - PSMA) ที่เกาะบาห์ลี โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม 243 คน ประกอบด้วย 1) ประเทศสมาชิก PSMA 2) ประเทศสมาชิกองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และ 3) องค์กรระหว่างประเทศ ตลอดจนพันธมิตรผู้สังเกตการณ์จากประเทศต่างๆ โดยที่ประชุมได้หารือเกี่ยวกับประเด็นสำคัญหลายประการ รวมถึงสถานะของความตกลง FAO ว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่า (PSMA) ปี 2552 และกลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของ PSMA ผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลการทำประมงของแต่ละประเทศที่เข้าร่วมเพื่อลดความเป็นไปได้ในการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) โดยที่ PSMA เป็นความตกลงที่กำหนดขึ้นสำหรับเรือประมงต่างชาติที่จะเข้าและ/หรือใช้ท่าเรือประมงหรือท่าเรืออื่นๆ ที่กำหนดในการจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) ซึ่งนับตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นมาอินโดนีเซียได้กำหนดให้ท่าเรือประมง 4 แห่งเป็นสถานที่สำหรับเรือประมงและเรือประมงต่างชาติเข้าเทียบท่า ได้แก่ 1) ท่าเรือ Nizam Zachman Ocean Fishing Port กรุงจาการ์ตา 2) ท่าเรือ Bitung จังหวัดสุลาเวสีเหนือ 3) ท่าเรือ Bungus จังหวัดสุมาตราตะวันตก และ 4) ท่าเรือ Benoa Public Harbor จังหวัดบาห์ลี

ในโอกาสนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงเน้นย้ำว่านโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) นั้น สอดคล้องกับความพยายามของ FAO ในการจัดการทำประมง IUU ซึ่งการทำประมงในทะเลอินโดนีเซียภายใต้นโยบาย PIT ถูกควบคุมโดยระบบโควตาและการแบ่งพื้นที่เพื่อหลีกเลี่ยงการจับสัตว์น้ำในปริมาณที่มากเกินไป นอกจากนี้ การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดาวเทียม เช่นเดียวกับการลาดตระเวนโดยตรงจากเรือตรวจการณ์ทางทะเลและเครื่องบินตรวจการณ์ทางอากาศเพื่อให้มั่นใจได้ว่าระบบที่นำมาใช้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด นโยบาย PIT คือการรับประกันความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ ในขณะที่เดียวกันจะส่งผลให้ท่าเทียบเรือประมงในพื้นที่ชายฝั่งกลายเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจแห่งใหม่ โดยเฉพาะท่าเทียบเรือประมงทางภาคตะวันออกของอินโดนีเซีย ซึ่งเรือประมงต้องเข้าเทียบท่าในบริเวณใกล้พื้นที่การทำประมงของตัวเอง แทนการนำเรือประมงเข้ามาที่ท่าเรือในเกาะชวาที่เคยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย

ที่มา : กรมจับสัตว์น้ำ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ฉบับวันที่ 8 พฤษภาคม 2566

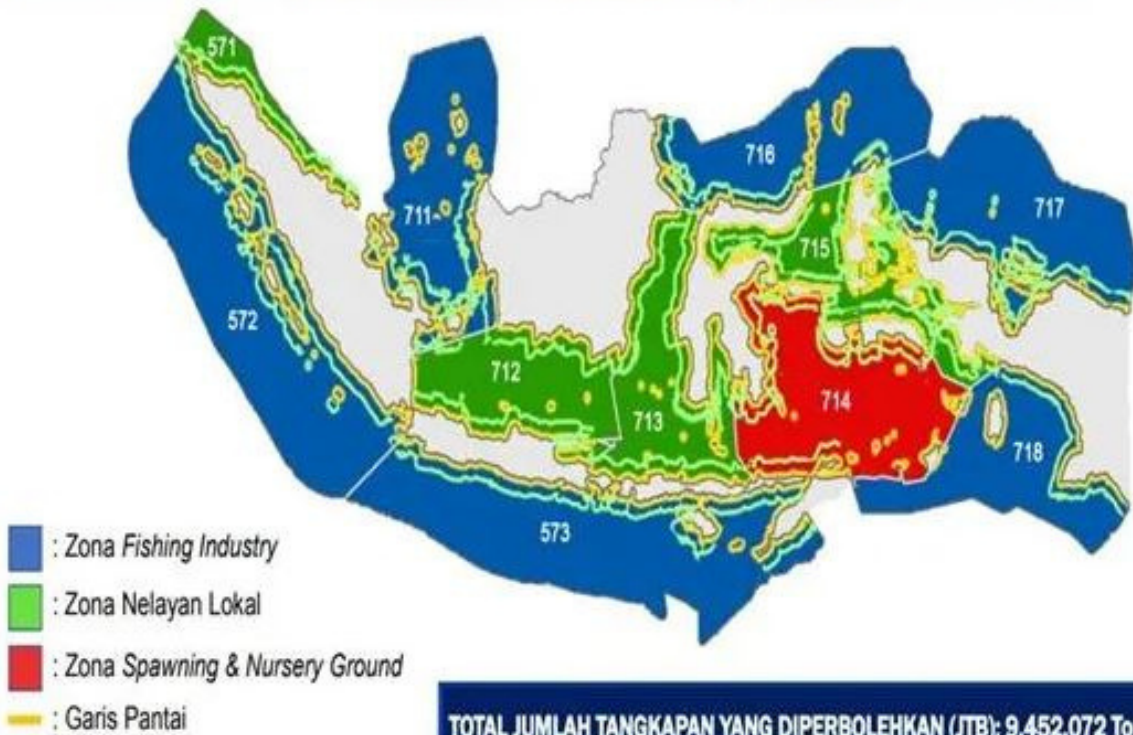

ประธานาธิบดีโจโกวี สั่งการให้มีการจัดทำ สำมะโนการเกษตร ทุก 5 ปี

การจัดทำสำมะโนการเกษตรปี 2566 ที่กำลังจะดำเนินการระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน – 30 กรกฎาคม 2566 ประธานาธิบดี Jokowi สั่งการให้มีการจัดทำสำมะโนการเกษตรทุก 5 ปี แทนทุก 10 ปี ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก (ประมาณ 6.9 พันล้านบาท) โดยการจัดทำสำมะโนการเกษตรครั้งล่าสุด ทำขึ้นเมื่อ 10 ปีที่แล้ว (ปี 2556) ทำให้เกิดช่องว่างของเวลาที่นานเกินไป ปัจจุบันแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในขณะที่รัฐบาลยังใช้ข้อมูลเดิมประกอบการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ

พิธีเปิดการจัดทำสำมะโนการเกษตรปี 2566 จัดขึ้นที่ทำเนียบรัฐบาล ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2566 ประธานาธิบดีกล่าวว่า ตนจะตัดสินใจได้อย่างไรหากข้อมูลของนโยบายที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ที่ผ่านมายอมรับว่าข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน เพื่อการเกษตรและปุ๋ยที่มีอยู่นั้นไม่ครบถ้วนและขาดความถูกต้องแม่นยำโดยเน้นย้ำว่าการจัดทำสำมะโนการเกษตรเป็นการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องมีความถูกต้อง เนื่องจากเกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนจำนวนมาก ดังนั้น จึงสนับสนุนการดำเนินการจัดทำสำมะโนการเกษตรปี 2566 อย่างเต็มที่ โดยหวังว่าการจัดทำสำมะโนการเกษตรปี 2566 ครั้งนี้จะได้ข้อมูลล่าสุดที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ และขอความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในภาคเกษตรเพื่อให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จ นั้นหมายความว่าอินโดนีเซียจะมีข้อมูลทางเกษตรชุดใหม่ที่เสร็จสมบูรณ์ในอีกสองเดือนข้างหน้า และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำและมีคุณภาพ

PEMBAGIAN ZONA KEBIJAKAN PENANGKAPAN TERUKUR DI WPPNRI

TOTAL JUMLAH TANGKAPAN YANG DIPERBOLEHKAN (JTb): 9.452.072 Ton/tahun
NILAI PRODUKSI TOTAL SE-INDONESIA: Rp 229,3 Trilyun

ความตกลงมาตรการรัฐเจ้าของท่าไม่ทับซ้อนกับนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง

ผู้อำนวยการท่าเทียบเรือประมง กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่า กฎข้อบังคับ (Government regulation) ที่เกี่ยวข้องกับความตกลงว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่า (Port State Measure Agreement - PSMA) ไม่ทับซ้อนกับนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy - PIT) ซึ่งนโยบาย PIT จะเกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาของสัตว์น้ำที่จับได้ ในขณะที่ PSMA เป็นเครื่องมือในการจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) ผ่านการกำกับดูแลของการท่าเรือ

โดยที่ความตกลงว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่า (PSMA) เป็นความตกลงของรัฐบาลที่จัดทำขึ้นสำหรับเรือประมงที่ซักรงต่างชาติที่จะเข้าน่านน้ำและ/หรือ เข้ามาใช้ท่าเรือประมงหรือท่าเรืออื่นๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) ซึ่งอินโดนีเซียได้ให้สัตยาบันความตกลงระหว่างประเทศ PSMA ไว้ตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นมา ในขณะที่นโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (PIT) เป็นนโยบายการทำประมงที่จะรับประกันความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ ในขณะที่เดียวกันส่งผลทำให้ท่าเทียบเรือประมงในพื้นที่ชายฝั่งกลายเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจแห่งใหม่โดยเฉพาะท่าเทียบเรือประมงในภาคตะวันออกของอินโดนีเซียภายใต้กรอบนโยบายนี้เรือประมงต้องเข้าเทียบท่า

ที่ทำเทียบเรือประมงรอบๆ พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำประมงเท่านั้น ไม่สามารถนำเรือประมงเข้ามายังเกาะชวาที่เคยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียได้อีกต่อไป จนถึงขณะนี้ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา

อินโดนีเซียได้เหรียญทองจากนวัตกรรม เพิ่มผลผลิตข้าว ร้อยละ 21

เมื่อวันที่ 11 – 12 พฤษภาคม 2566 ทีม PreciX Innovation Cluster ของบริษัท PT. Pupuk Indonesia (Persero)คว้ารางวัลเหรียญทองจากงาน International Invention, Innovation & Technology Exhibition (ITEX) ประจำปี 2566 จัดขึ้น ณ ศูนย์การประชุม กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย โดย ITEX เป็นงานแสดงสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมและเทคโนโลยีระดับนานาชาติของประเทศในแถบเอเชียและบริเวณใกล้เคียง ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย อินเดีย ไต้หวัน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เกาหลี จีน ญี่ปุ่น และอื่นๆ มีเหรียญทองเป็นรางวัลสูงสุด ซึ่งนวัตกรรมที่ทีม PreciX Innovation Cluster นำมาร่วมงานมีชื่อว่า “Digital Transformation by Application of Multispectral Camera Image Processing on Precision Farming Implementation for Paddy PreciRice” เป็นระบบที่ใช้คาดคะเนธาตุอาหารที่ข้าวต้องการ นวัตกรรมนี้ใช้เทคโนโลยีภาพถ่ายจากโดรน multispectral สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะข้าวได้ประมาณร้อยละ 21 ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากเกษตรกรสามารถใช้ปุ๋ยตามคำแนะนำของระบบและปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของธาตุอาหารในพื้นที่เกษตรกรรมแต่ละแห่ง ทีม PreciX Innovation Cluster ได้ทำการทดลองระบบในพื้นที่การเกษตร 3 แห่ง ได้แก่ 1) Subang จังหวัดชวาตะวันตก 2) Sragen และ 3) Purworejo จังหวัดชวากลาง

อินโดนีเซียได้ประสบความสำเร็จใหม่
ในการส่งออกสินค้ามีชีวิตไปสิงคโปร์

Peternaka

เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2566 Mr. Syahrul Yasin Limpo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า อินโดนีเซียได้รับการอนุมัติให้ส่งออกไก่มีชีวิตไปยังสิงคโปร์ ซึ่งก่อนหน้านี้เป็นการส่งออกซีโครงไก่เท่านั้นความสำเร็จในการดำเนินงานเป็นผลมาจากความพยายามของกระทรวงเกษตรในการส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องผ่านกิจกรรม Threefold Export Movement รวมถึงการส่งออกสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์แปรรูปในการทดสอบการจัดส่งไก่เนื้อมีชีวิตไปยังสิงคโปร์ดำเนินการโดยบริษัทสัตว์ปีกแห่งชาติ เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2566 โดยมีไก่จำนวน 23,000 ตัว หรือกว่า 41.4 ตัน ซึ่งอินโดนีเซียตั้งเป้าการส่งออกไก่มีชีวิตจำนวน 1,500 ตัน หรือ 900,000 ตัว (น้ำหนักเฉลี่ยของไก่ 1 ตัวเท่ากับ 1.7 กิโลกรัม) ภายในสิ้นปี 2566

Mr. Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร กล่าวยืนยันว่าสินค้าที่ส่งออกไปสิงคโปร์เป็นสินค้าสัตว์ปีกที่มาจากฟาร์มปลอดโรคไข้หวัดนก (Avian Influenza - AI) นอกจากนี้อินโดนีเซียได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับสุขภาพสัตว์ในสิงคโปร์ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนด และการกำกับติดตามโรคระบาด เช่น AI และ Salmonella ที่ดำเนินการโดยศูนย์สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ทั้งนี้ ศักยภาพการผลิตไก่เนื้อของอินโดนีเซียในปี 2565 อยู่ที่ 3.67 ล้านตัน และความต้องการภายในประเทศอยู่ที่ 3.19 ล้านตัน ซึ่งเกินดุลกว่า 473,430 ตัน

ที่มา : กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ฉบับวันที่ 17 พฤษภาคม 2566

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า เผยแผน
นำเข้าข้าว เพื่อรับมือปรากฏการณ์เอลนีโญ

เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2566 Mr. Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า กล่าวหลังจากประชุมภายในร่วมกับประธานาธิบดี Joko Widodo ที่ทำเนียบรัฐบาล กรุงจาการ์ตา ว่า อินโดนีเซียมีแผนนำเข้าข้าวเพื่อใช้เป็นมาตรการเตรียมการรับมือผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญในช่วงเดือนมิถุนายน - สิงหาคมนี้ โดยนำผลกระทบที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ เช่น มาเลเซีย อินเดีย และจีน มาประกอบการพิจารณา ซึ่งในมาเลเซียเอลนีโญก่อให้เกิดความแห้งแล้ง กลายเป็นสาเหตุทำให้ผู้คนตื่นตระหนกกับต้นทุนน้ำดื่ม ผลเป็นไปตามกฎอุปสงค์เมื่อความต้องการมีมากส่งผลให้ราคาน้ำดื่มสูงขึ้น

นอกจากนี้ Mr. Dwikorita Karnawati หัวหน้าสำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศ และธรณีฟิสิกส์ เปิดเผยว่าอินโดนีเซียมีโอกาสที่จะเผชิญกับปรากฏการณ์เอลนีโญ ร้อยละ 50 ภายในเดือนมิถุนายน - สิงหาคมนี้ ที่อาจจะส่งผลให้เกิดภาวะภัยแล้งในหลายพื้นที่ เนื่องจากปริมาณฝนในช่วงนี้ลดลง ซึ่งปรากฏการณ์เอลนีโญในปี 2566 คาดว่าจะไม่รุนแรง แต่อาจเกิดภาวะภัยแล้งยาวไปจนถึงเดือนกันยายน 2566

ที่มา : Berita Satu, Republika ฉบับวันที่ 23 พฤษภาคม 2566

ราคาสินค้าเกษตร ประจำวันที่ 17 พฤษภาคม 2566 ตั้งแต่ข้าวจนถึงพริกปรับตัวลดลง

จากข้อมูลศูนย์ข้อมูลราคาอาหารเชิงยุทธศาสตร์ (The Information Center for Strategic Food Prices - PIHPS) รายงานสถานการณ์การติดตามราคาสินค้าทางการเกษตร เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2566 เปรียบเทียบกับวันอังคารก่อนหน้า ตั้งข้อสังเกตว่าสินค้าโภคภัณฑ์ทั้งหมดมีราคาปรับลดลง รายละเอียดดังนี้

ลำดับที่	สินค้าโภคภัณฑ์	ราคา ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2566 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม	ราคา ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2566 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม
1	ข้าว	12,950	13,450
	ข้าวคุณภาพต่ำ	12,300	11,950
	ข้าวคุณภาพปานกลาง	13,500	12,900
	ข้าวพรีเมียม	14,800	13,750
2	เนื้อไก่	37,450	36,400
3	เนื้อวัว	135,450	132,000
4	ไข่ไก่	31,300	31,050
5	หอมแดง	43,050	40,200
6	กระเทียม	38,450	37,050
7	พริกแดง	42,400	39,000
8	พริกป่น	41,300	36,450
9	น้ำตาลทราย	15,200	15,050
10	น้ำมันปรุงอาหาร	19,450	19,300

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยน 1 บาท เท่ากับ 450 รูเปียห์

ที่มา : Viva ฉบับวันที่ 17 พฤษภาคม 2566

การริเริ่มโครงการการแลกเปลี่ยน ยางของอินโดนีเซีย

อินโดนีเซีย ไทย และมาเลเซีย ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาไตรภาคียางพาราระหว่างประเทศ หรือ ITRC มุ่งมั่นที่จะรักษาระดับราคายางธรรมชาติระหว่างประเทศ ซึ่งอินโดนีเซียได้ริเริ่มโครงการจัดตั้งตลาดยางพารา ระดับภูมิภาค (Regional Rubber Market) เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว Mr. Pinto Jayanegara รองประธานสภาผู้แทนประชาชนส่วนภูมิภาค จังหวัดจัมบี กล่าวว่า การที่อินโดนีเซียริเริ่มโครงการจัดตั้งตลาดยางพารา ระดับภูมิภาคร่วมกับ มาเลเซียและไทย อาจนำชาวตีมาสู่เกษตรกรชาวสวนยางอินโดนีเซีย เนื่องจากการแลกเปลี่ยนยางสามารถสร้างกลไก การซื้อขายที่มีโครงสร้างและโปร่งใสมากขึ้น สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและเปิดกว้างในกระบวนการซื้อขายยาง

Mr. Pinto หวังว่าโครงการนี้จะทำให้ราคายางมีเสถียรภาพและช่วยลดความผันผวนของราคา การจัดให้มีการประมูลและกำหนดราคาอย่างสม่ำเสมอช่วยสร้างความมั่นคงให้กับชาวสวนยางและผู้ประกอบธุรกิจยางพารา นอกจากนี้ ยังเห็นว่าการแลกเปลี่ยนยางที่ดำเนินการนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เล่นในธุรกิจยางพาราสามารถที่จะ เข้าถึงตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ง่ายและเปิดกว้างมากขึ้น รวมถึงเพิ่มโอกาสในการส่งออกและกระจาย ตลาดให้กับผู้ผลิตราย รวมถึงข้อมูลทางการตลาด เช่น ราคายาง ความต้องการของตลาด และแนวโน้มอุตสาหกรรม แก่ผู้ประกอบการ เป็นต้น

นักวิจัยเรียกร้องให้ผ่อนคลายการจำกัดการนำเข้าข้าวโพด เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบผลิตอาหารสัตว์

Mr. Mukhammad Faisol Amir นักวิจัยศูนย์ศึกษานโยบายอินโดนีเซีย (Center for Indonesian Policy Studies - CIPS) วิเคราะห์ว่าจากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ เนื้อไก่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดอัตราเงินเฟ้อของเดือนเมษายน 2566 โดยมีสัดส่วนร้อยละ 0.09 ซึ่งอัตราเงินเฟ้อรายเดือนทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 0.31 นอกจากนี้ ข้อมูลศูนย์ข้อมูลราคาอาหารเชิงกลยุทธ์ชี้ให้เห็นว่าราคาเนื้อไก่ทั่วประเทศในเดือนพฤษภาคมที่ตลาดดั้งเดิมอยู่ที่ 33,919 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.10 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาไก่ที่เพิ่มขึ้นได้รับผลกระทบด้านต้นทุนจากราคาอาหารสัตว์ (ข้าวโพด) ที่ปรับตัวสูงขึ้น รวมถึงข้อมูลจากสำนักงานนโยบายการค้า กระทรวงการค้า แสดงให้เห็นว่าราคาข้าวโพดในระดับฟาร์มปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2566 จาก 4,049 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เป็น 5,894 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 45.57 และปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในเดือนมีนาคม 2566 เป็น 6,008 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม

อาหารไก่ซึ่งประกอบด้วยข้าวโพดเป็นปัจจัยการผลิตหลักที่กำหนดราคาสุดท้ายของไก่ในระดับผู้บริโภค อย่างไรก็ตามการเข้าถึงของผู้ผลิตไก่ในประเทศโดยรวมสำหรับอาหารสัตว์ราคาถูกนั้นถูกขัดขวาง โดยกฎระเบียบการนำเข้าข้าวโพดที่เข้มงวด ขณะนี้มีเพียงรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise) เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าข้าวโพดเพื่อเป็นอาหารสัตว์ได้ นโยบายนี้เป็นการจำกัดการเข้าถึงข้าวโพดของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อยในราคาที่เหมาะสมด้วยข้อจำกัดในการนำเข้าข้าวโพด อุตสาหกรรมอาหารสัตว์และเกษตรกรรายย่อยจึงต้องแข่งขันกันเพื่อให้ได้ข้าวโพดจากตลาดในประเทศ นี่คือนิสัยที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึง เพราะเกษตรกรรายย่อยมีแหล่ง (Resource) ในการรวบรวมและรองรับข้าวโพดที่จำกัด แต่ปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยการเปิดการนำเข้าข้าวโพด เพื่อเป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์จากภาคเอกชน เพื่อลดแรงกดดันต่อข้าวโพดในประเทศ

ที่มา : Suara Merdeka ฉบับวันที่ 24 พฤษภาคม 2566

กระทรวงเกษตรเร่งดำเนินกิจกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตถั่วเหลืองในปี 2566

เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2566 กระทรวงเกษตร โดยหน่วยงานพืชอาหารตระกูลถั่วและพืชหัว
กรมพืชสวน จัดการประชุมประสานงานเพื่อเร่งรัดการดำเนินกิจกรรมถั่วเหลืองในปี 2566 ที่เมืองเดปอก
จังหวัดชวาตะวันตก Mrs. Enie Taurustina Amarullah ผู้อำนวยการ กล่าวว่าการผลิตถั่วเหลืองภายใน
ประเทศจะต้องเพิ่มขึ้นเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการได้ร้อยละ 50 (ห้ามนำเข้ามากกว่า 50%)
สถาบันที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกับศูนย์และภูมิภาคเพื่อให้โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ ศูนย์และหน่วย
งานบริการด้านการเกษตรระดับจังหวัด/เขต/เมือง ต้องมีความพร้อมในการดำเนินงานรวมถึงความพร้อม
ของเมล็ดพันธุ์ที่เป็นของท้องถิ่น

นอกจากนี้ ผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองต้องวางแผนการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองไว้ล่วงหน้า 1 ปี
โดยร่วมมือกับสำนักงานตรวจสอบและรับรองคุณภาพเมล็ดพันธุ์ในท้องถิ่น ซึ่งความช่วยเหลือในการเพิ่ม
ผลผลิต ถั่วเหลืองต้องได้รับการคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภออื่นๆ
เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและตรงเวลา นอกจากนี้บริษัท Perkebunan Nusantara III Holding
Perkebunan ได้สนับสนุนโครงการเพิ่มการผลิตถั่วเหลืองในประเทศ ซึ่งได้ดำเนินโครงการปลูกถั่วเหลือง
52 เฮกตาร์ในเดือนเมษายน และการวางแผนเพาะปลูกอีก 5,500 เฮกตาร์ในเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม
2566

ที่มา : Directorate General of Food Crop กระทรวงเกษตร ฉบับวันที่ 24 พฤษภาคม 2566

กฎหมายป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป อาจส่งผลกระทบต่อสินค้ายางและอื่นๆ

สหภาพยุโรป (The European Union - EU) บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (The EU Deforestation Regulation – EUD) อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2566 ที่ผ่านมากฎหมายนี้จัดทำขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงของการตัดไม้ทำลายป่า โดยมีกลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ ยางพารา น้ำมันปาล์ม เนื้อวัว ไม้ กาแฟ โกโก้ และถั่วเหลือง รวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ผลิตจากสินค้าเหล่านี้ เช่น ช็อคโกแลต เพอร์นิเจอร์ กระดาษ ถ่าน และสินค้าที่มีน้ำมันปาล์มเป็นส่วนประกอบ โดยสินค้าที่จะได้รับการอนุญาตให้จำหน่ายหรือส่งออกหรือนำเข้าสหภาพยุโรปจะต้องผ่านการตรวจสอบก่อน หากพบสินค้าชนิดใดที่มาจากพื้นที่ที่มีการทำลายป่าหรือเป็นเหตุให้ป่าเสื่อมโทรมภายหลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2563 สินค้าชนิดนั้นจะถือว่าผิดกฎหมาย โดยมีค่าปรับสูงถึงร้อยละ 4 นอกจากนี้ ยังมีระบบการจำแนกประเทศต้นทางตามความเสี่ยงสูง ปานกลาง และต่ำ และมีระยะเวลาผ่อนผันสำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ 18 เดือน และผู้ประกอบการรายย่อย 24 เดือน

สินค้าที่กล่าวถึงในกฎหมาย EUD เกือบทุกรายการเป็นผลิตภัณฑ์หลักของอินโดนีเซียในตลาดยุโรปนอกเหนือจากเนื้อวัวและถั่วเหลือง ดังนั้นการมีผลบังคับใช้ของกฎหมายดังกล่าว อาจส่งผลให้สินค้าหลักทั้งหมดของอินโดนีเซียจะถูกห้ามนำเข้าประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป หากสินค้านั้นเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการทำลายป่า

การค้าของอินโดนีเซียในปี 2565 มูลค่าการส่งออกน้ำมันปาล์ม หนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ผลิตจากยางพารา กาแฟ และโกโก้สร้างรายได้ถึง 6.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ เป็นที่ทราบกันดีว่ารายได้จากการส่งออกน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์แปรรูปของอินโดนีเซียมีมูลค่าถึงกว่า 3,000 ล้านเหรียญสหรัฐ จากการส่งออกทั้งหมด 21,000 ล้านเหรียญสหรัฐ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว Mr. Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจมีกำหนดเดินทางไปยังกรุงบรัสเซลส์ พร้อมกับ Mr. Fadillah Yusof รัฐมนตรีกระทรวงสินค้าโภคภัณฑ์มาเลเซีย ระหว่างวันที่ 30 - 31 พฤษภาคม 2566 เพื่อร่วมหารือแนวทางการลดผลกระทบเชิงลบที่อาจได้รับจากกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อไม่ให้เกษตรกรรายย่อยประสบความยากลำบาก

ที่มา : Asia One ฉบับวันที่ 25 พฤษภาคม 2566

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงมุ่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าในตลาดโลก

เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้จัดการประชุม The 1st Indonesia Tuna Conference (ITC-1) และ The 7th International Coastal Tuna Business Forum (ICTBF-7) ที่บาห์ลี ซึ่ง Mr. Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กล่าวว่า กระทรวงได้พัฒนา กลยุทธ์การเก็บเกี่ยวสำหรับการบริหารจัดการปลาทูน่า เพื่อรักษาทรัพยากรปลาทูน่าควบคู่ ไปกับการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงในตลาดโลก ซึ่งกลยุทธ์ฯ ดังกล่าวจัดทำขึ้นตามนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Economy Blue) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อใช้ควบคุม 1) นโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง 2) การบริหารจัดการแพล่อปลาทูน่า (FADs) 3) แผนดำเนินการลดปริมาณการจับปลาปลาทูน่าและปลาทูน่าท้องแถบ (Skipjack tuna) และ 4) แผนดำเนินการ ปิดพื้นที่บางส่วนและลดระยะเวลาในการจับปลาทูน่าครีบน้ำเงิน

อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตปลาทูน่า ปลาทูน่าท้องแถบ และปลาโอดำ (Thunnus Tongkol) รายใหญ่ที่สุดของโลก คิดเป็นร้อยละ 15 โดยในปี พ.ศ. 2564 อินโดนีเซียผลิตปลาทูน่าและปลาทูน่าท้องแถบ ได้ถึง 791,000 ตัน มูลค่ากว่า 1,470 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 121 ปี 2021 ว่าด้วย แผนการบริหารจัดการประมงทูน่า ปลาทูน่าท้องแถบและปลาโอดำ เพื่อสนับสนุนการจัดทำกลยุทธ์การเก็บเกี่ยว เพื่อใช้ในการ บริหารจัดการปลาทูน่า และหวังว่าการกำหนดเป้าหมายและจุดอ้างอิงในการกำหนดโควตาสำหรับทรัพยากรปลาทูน่า จะเป็นเครื่องมือรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรปลาทูน่าควบคู่ไปกับคำนึงถึงแง่มุมทางธุรกิจและเศรษฐกิจ ซึ่งหวังว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดจะดำเนินการตามกลยุทธ์ดังกล่าวอย่างจริงจัง เพื่อรักษาทรัพยากรปลาทูน่า ปลาทูน่าท้องแถบ และปลาโอดำ พร้อมกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในตลาดโลกต่อไป

ที่มา : *Siaran Pers KKP ฉบับวันที่ 25 พฤษภาคม 2566*

กระทรวงเกษตรสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมในการควบคุมโรคใบร่วงในยางพารา

เมื่อวันที่ 25 - 26 พฤษภาคม 2566 ผู้แทนกรมพืชไร่ (Directorate General of Estate Crops) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียในฐานะคณะกรรมการประสานงานได้เข้าร่วมการประชุม The 3rd Joint Coordination Conference ที่เมืองโยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการดำเนินงานร่วมกันที่จัดตั้งขึ้นโดย 1) องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency - JICA) 2) มหาวิทยาลัยอินโดนีเซีย (University of Indonesia - UI) และ 3) ศูนย์วิจัยยางอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Research Center) เพื่อร่วมกันพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อป้องกันและควบคุมโรคใบร่วงในยางพารา (Rubber Leaf Fall Disease - GDK) ที่เกิดจากเชื้อรา *Pestalotiopsis* sp. ที่สร้างความเสียหายให้แก่ชาวสวนยางเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะทำให้ผลผลิตน้ำยางลดลงถึงร้อยละ 30

Mr. Hendratmojo Bagus Hudoro ผู้อำนวยการกองคุ้มครองการเพาะปลูก กรมพืชไร่ กล่าวว่า ด้วยความร่วมมือดังกล่าวอินโดนีเซียหวังว่าจะสามารถสร้างผลผลิตในรูปแบบของสารกำจัดเชื้อราชนิดใหม่ทั้งทางเคมี และชีวภาพในรูปของสารฆ่าเชื้อราชีวภาพจากจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ (Antagonistic microorganism) เพื่อควบคุมโรคใบร่วงในยางพารา ตลอดจนการผสมพันธุ์ยางเพื่อให้ได้พันธุ์ยางที่สามารถต้านทานต่อโรคดังกล่าว รวมถึงการใช้ระบบตรวจสอบพื้นที่สวนยางที่เป็นโรคด้วยการวิเคราะห์จากภาพสำรวจระยะไกลโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากภาพถ่ายดาวเทียมและโดรน

ที่มา: Directorate General of Estate crops กระทรวงเกษตร ฉบับวันที่ 29 พฤษภาคม 2566

ความร่วมมือในการติดตามตรวจสอบสินค้าประมงของ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง และกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเซีย-แปซิฟิก (APEC)

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (Ministry of Maritime Affairs and Fisheries - MMAF) ได้ร่วมมือกับกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเซีย-แปซิฟิก (Asia Pacific Economic Cooperation - APEC) เพื่อสร้างแพลตฟอร์ม ระบบการตรวจสอบความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง โดยหนึ่งในประเด็นของความร่วมมือนี้คือการควบคุมโรคที่เกิดจากอาหารหรือการปนเปื้อนของแบคทีเรียในอาหาร Mr. Pamuji Lestari หัวหน้าหน่วยงานกักกันสัตว์น้ำ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง (BKIPM) กล่าวว่า หลายประเทศที่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหาร โดยเฉพาะอาหารที่ผลิตจากสัตว์และพืช ได้เริ่มใช้แพลตฟอร์มการรับประกันความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหารของแต่ละประเทศ ซึ่งอินโดนีเซียจะเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาเซียน โดยนำแพลตฟอร์มการหาลำดับเบสของสารพันธุกรรมทั้งหมด (Whole genome sequencing - WGS) มาใช้ในภาคประมง

จากการประชุม APEC SOM ครั้งที่ 2 เมืองดีทรอยต์ สหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ 14 - 19 พฤษภาคม 2566 ที่ผ่านมา Mr. Pamuji Lestari ได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของบุคลากรและอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการของ MMAF ว่าอินโดนีเซียมีความพร้อมในการร่วมมือกับประเทศที่พัฒนาแล้วในการนำแพลตฟอร์ม WGS ไปใช้ในระบบเฝ้าระวังโรคติดต่อจากอาหารในภาคประมงโดยเฉพาะสินค้ากึ่ง โดยได้รับการยอมรับจาก 21 เขตเศรษฐกิจภูมิภาคเอเซีย-แปซิฟิก พร้อมนี้คณะผู้สังเกตการณ์จากองค์การการค้าโลก (The World Trade Organization - WTO) ได้แสดงความชื่นชมอินโดนีเซียสำหรับความสำเร็จดังกล่าว ซึ่งจะทำให้อินโดนีเซียเป็นประเทศแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ใช้แพลตฟอร์ม WGS ในภาคการประมง โดยมีแผนจะดำเนินการร่วมกับองค์การอาหารและยาสหรัฐอเมริกา (United States Food and Drug Administration - FDA) อีกด้วย

เวียดนามมีแผนลดการส่งออกข้าว Bulog จัดหาประเทศอื่นทดแทน

เวียดนามมีแผนลดการส่งออกข้าวเหลือปีละ 4 ล้านตันต่อปีหรือร้อยละ 45 ภายในปี 2573 ในปี 2565 เวียดนามมีการส่งออกข้าวกว่า 7.1 ล้านตันไปหลายประเทศ โดยแผนการลดการส่งออกของเวียดนามนั้น จะเปลี่ยนไปเน้นการส่งออกข้าวคุณภาพสูงแทน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ ปกป้องสิ่งแวดล้อม และรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งการลดการส่งออกครั้งนี้จะส่งผลกระทบต่ออินโดนีเซียที่พึ่งพาการนำเข้าข้าวจากเวียดนาม โดย Mr. Awaludin Iqbal เลขาธิการหน่วยงาน Bulog เปิดเผยว่าการนำเข้าข้าวของอินโดนีเซียเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งในการเติมเต็มปริมาณสำรองข้าวของรัฐบาล (Government's rice reserves - CBP) ซึ่งแหล่งที่มาหลักของ CBP ยังคงเป็นข้าวที่ผลิตในประเทศ จนถึงขณะนี้หน่วยงาน Bulog ยังคงดำเนินการสำรองข้าวอยู่ แม้ว่าในอนาคตเวียดนามจะลดการส่งออกข้าวลงถึงร้อยละ 45 แต่อินโดนีเซียยังมีทางเลือกในการนำเข้าข้าวจากประเทศอื่นๆ เช่น ไทย อินเดีย และปากีสถาน

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เวียดนามถือเป็นประเทศผู้จัดหาข้าวรายใหญ่ที่สุดให้แก่อินโดนีเซีย รวมถึงประเทศอื่นๆ เช่น อินเดีย ไทย และปากีสถาน โดยในปี 2564 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวจากเวียดนาม 65,692 ตัน ขณะที่ในปี 2565 นำเข้าสูงถึง 81,828 ตัน สำหรับปี 2566 นี้หน่วยงาน Bulog ได้รับมอบหมายให้นำเข้าข้าว 2 ล้านตัน ซึ่งล็อตแรกดำเนินการนำเข้าเมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมาและล็อตถัดไปจะดำเนินการนำเข้าตามความจำเป็น Mr. Budi Waseso ผู้อำนวยการ Bulog เปิดเผยว่าหน่วยงาน Bulog ไม่ได้ลงนามในสัญญานำเข้าข้าวทั้งหมด 2 ล้านตัน โดยทันที แต่การทำสัญญาระหว่างหน่วยงาน Bulog กับประเทศที่จะส่งออกข้าวนั้นดำเนินการตามจำนวนที่ต้องการเท่านั้น

ที่มา : Liputan6 ฉบับวันที่ 30 พฤษภาคม 2566

10 Provinces with the Highest Prices for Chicken Eggs

ไข่ไก่ในมาลูกูเหนือปรับตัวแพงที่สุดในอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2566 ศูนย์ข้อมูลยุทธศาสตร์ราคาอาหารแห่งชาติระบุว่า ราคาไข่ไก่เฉลี่ยต่อวันต่อกิโลกรัมของ สัปดาห์นี้ที่ตลาดสมัยใหม่ในหลายจังหวัดอยู่ที่ 34,600 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับสัปดาห์ก่อนหน้าที่อยู่ที่ 34,340 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม โดยราคาไข่ไก่เฉลี่ยต่อวันต่อกิโลกรัม 1) ตลาดมาลูกูเหนือแพงที่สุดอยู่ที่ 52,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าที่มีราคาเพียง 29,900 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม 2) ตลาดสุลาเวสีกลางอยู่ที่ 46,150 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม 3) ตลาดโกรอนทาโรอยู่ที่ 41,150 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม 4) ตลาดปาปัวตะวันตกอยู่ที่ 40,400 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และ 5) สุมาตราเหนืออยู่ที่ 36,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ในขณะเดียวกัน ราคาขายไข่ไก่โดยเฉลี่ยต่ำสุดคือ 1) สุลาเวสีเหนือ 2) จัมบี และ 3) บางกาเบลิตุง ตามลำดับ

สภาผู้นำกลางของสมาคมผู้ค้าในตลาดอินโดนีเซีย (The Central Leadership Council of the Indonesian Market Traders Association - IKKPI) ระบุว่าเหตุผล 2 ประการที่ทำให้ราคาไข่ไก่ปรับตัวสูงขึ้นคือ 1) ปัจจัยการผลิตที่ราคาอาหารสัตว์มีราคาแพงและ 2) กระบวนการจัดจำหน่ายที่ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หลายฝ่ายมีการจำหน่ายนอกตลาด จนทำให้อุปสงค์และอุปทานในตลาดหยุดชะงักและทำให้ราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เพื่อรักษาระดับต้นทุนการผลิตของเกษตรกรไม่ให้สูงขึ้น Mr. Arief Prasetyo Adi หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Agency - Bapanas) กล่าวว่า Bapanas จะให้ความสำคัญกับมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาอาหารสัตว์มากยิ่งขึ้น

ที่มา : Databoks ฉบับวันที่ 31 พฤษภาคม 2566

กระทรวงอุตสาหกรรมส่งเสริมอุตสาหกรรมโคนมเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑนมในประเทศ

กระทรวงอุตสาหกรรมยังคงสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมนมแปรรูปในประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศและทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น อธิบดีกรมอุตสาหกรรมเกษตรระบุว่า ปัจจุบันชาวอินโดนีเซียบริโภคนมสดต่อหัวอยู่ที่ 16.9 กิโลกรัมต่อคนต่อปี อย่างไรก็ตาม เพื่อเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์นม จำเป็นต้องมีขั้นตอนต่างๆ เพื่อรักษาความพร้อมใช้งานของวัตถุดิบ เนื่องจากในขณะนี้วัตถุดิบที่จำหน่ายในประเทศมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น ประกอบกับอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการผลิตนมสดในประเทศ ได้แก่ ประชากรโคนมมีจำนวนน้อย (ประมาณ 592,000 ตัว) ผลผลิตที่ต่ำของเกษตรกรรายย่อย (8-12 ลิตรต่อตัวต่อวัน) และต้นทุนอาหารสัตว์ที่สูงขึ้นต่อผลผลิตน้ำนม (0.5-0.6)

ดังนั้น เพื่อการแก้ปัญหาในการผลิตนมในประเทศและช่วยเหลือเกษตรกร จึงจำเป็นต้องมีการสนับสนุนจากรัฐบาลและนโยบายที่จำเป็นในการจัดการทางต้นน้ำ ทั้งสหกรณ์โคนมและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม เช่น กระทรวงอุตสาหกรรมให้การสนับสนุนห้องเย็น 84 ยูนิต แก่สหกรณ์โคนม 68 แห่งในจังหวัดชวาตะวันตก ชวากลาง และชวาตะวันออก โดยในปี 2564 ได้สร้างจตุรบรรณน้ำนมที่สหกรณ์โคนมเมืองปาเกอเลองัน จังหวัดชวาตะวันตก และในปี 2565 ได้ติดตั้งอุปกรณ์แปลงข้อมูลดิจิทัลที่จตุรบรรณน้ำนม 40 แห่งในจังหวัดชวาตะวันออก เพื่อสนับสนุนการดำเนินโครงการอุตสาหกรรม 4.0 นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมยังสนับสนุนให้อุตสาหกรรมนมแปรรูปเข้าร่วมและมีบทบาทอย่างเข้มแข็ง เพื่อเอาชนะปัญหาต่างๆ ในภาคต้นน้ำ เกิดความร่วมมือ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันกับสหกรณ์โคนมและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมรายย่อย

ที่มา: Press Conference of Industrial Ministry ฉบับวันที่ 31 พฤษภาคม 2566